

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973)

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

Nr. 104.188 van 1 maart 2002

A. 92.577/VIII-1820

In zake: **JANSSENS** Robert,
die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Jean BOURTEMBOURG, advocaat,
Zwitserlandstraat 24
1060 Brussel,

tegen:

de Franse Gemeenschap,
vertegenwoordigd door haar Regering,
die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Patrick HENRY, advocaat,
place des Nations Unies 7
4020 Luik.

Tussenkommende partij:

FOULON André,
die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Eric BALATE, advocaat,
rue du Gouvernement 50
7000 Bergen.

DE RAAD VAN STATE, VIIIe KAMER,

Gezien het op 13 juni 2000 ingediende verzoekschrift, waarbij Robert JANSSENS de nietigverklaring vordert van het besluit van de Franse Gemeenschapsregering van 25 april 2000 houdende benoeming, per 1 mei 2000, van André FOULON in het ambt van directeur van het Conservatoire royal de musique de Mons;

Gelet op arrest nr. 90.239 van 16 oktober 2000, waarbij de tenuitvoerlegging van dat besluit wordt geschorst;

Gezien het op 23 oktober 2000 ingediende verzoekschrift, waarbij André FOULON vraagt als tussenkomende partij te mogen optreden;

Gelet op de beschikking van 7 november 2000, waarbij die tussenkomst wordt toegestaan;

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag van de heer ERNOTTE, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 20 juni 2001, waarbij de neerlegging van het dossier en het verslag ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 30 oktober 2001, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 11 januari 2002;

Gehoord het verslag van mevrouw DAURMONT, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van Mr. BOURTEMBOURG, advocaat, die voor verzoeker verschijnt, van Mr. HENRY, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt, en van Mr. LETELLIER, loco Mr. BALATE, advocaat, die voor de tussenkomende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van de heer ERNOTTE, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de feiten die dienstig zijn voor het onderzoek van de zaak uiteengezet zijn in het bovengenoemde arrest nr. 90.239;

Overwegende dat verzoeker twee middelen, het eerste en het tweede van zijn verzoekschrift, ontleent aan de ontstentenis van een ernstige

vergelijking van de aanspraken en verdiensten van de gegadigden, aan ontstentenis van motivering, aan een kennelijke beoordelingsfout, aan schending van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en aan machtsoverschrijding; dat in het tweede van die middelen ook de schending van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet wordt aangevoerd; dat verzoeker de steller van de bestreden handeling verwijt dat zij er alleen voor gezorgd heeft dat een rangschikking wordt opgemaakt onder de drie personen die door de bevorderingscommissie ex aequo als eerste gerangschikt zijn en dat zij aldus een uiterst betwistbare rangschikking heeft bekrachtigd; dat hij immers van oordeel is dat het kennelijk onredelijk is om er van uit te gaan dat twee gegadigden, van wie er één, vóór de andere, als eerste is gerangschikt op grond van de criteria anciënniteit en beroepsprofiel en die ex aequo met de andere als eerste is gerangschikt op grond van het menselijk profiel, "gelet op de rangschikkingen die voor de drie in aanmerking genomen criteria zijn opgemaakt", een waarde en verdiensten bezitten die even groot moeten worden geacht, zodat er grond bestaat om hen in de algemene rangschikking beiden ex aequo als eerste te rangschikken; dat hij stelt dat, doordat in de bestreden handeling als grond voor de benoeming van de tussenkomende partij wordt aangevoerd dat hij als enige van de drie ex aequo gerangschikte gegadigden het bewijs levert verankerd te zijn in en zich in te zetten voor het plaatselijke artistieke leven, wat nodig is om de beste vormen van synergie met de culturele instellingen van Bergen te garanderen, tegen die bestreden handeling twee zaken kunnen worden ingebracht:

a) uit zulk een motivering blijkt dat de respectieve aanspraken en verdiensten van verzoeker en van de benoemde gegadigde niet in concreto zijn vergeleken en dat, wat betreft de samenwerking met de actoren van het culturele leven in Bergen en de omliggende gemeenten, geen rekening is gehouden met de bereidheid die verzoeker in dat verband aan de dag had gelegd, zowel in zijn "project voor een pedagogische ontwikkeling in het Conservatoire royal de Mons", dat bij zijn sollicitatie was gevoegd, als in de wijze waarop hij die instelling tijdelijk heeft geleid;

b) het criterium dat door de overheid is gebruikt, komt erop neer dat de gegadigde, die woont in de streek van de instelling in kwestie, bevoordeeld wordt, hoewel het geenszins nodig is verankerd te zijn in het plaatselijk artistiek leven om de beste vormen van synergie tussen het conservatorium en de plaatselijke culturele instellingen te kunnen garanderen;

Overwegende dat de verwerende partij opmerkt dat verzoeker er blijkbaar van uitgaat dat een commissie die de respectieve aanspraken en verdiensten

van verscheidene gegadigden voor een openbaar ambt onderzoekt noodzakelijkerwijze moet komen tot een rangschikking die steunt op een mathematische afweging van de verdiensten van elk van de gegadigden; dat zij die mening niet is toegedaan en van oordeel is dat het voor een commissie die de aanspraken en verdiensten van de onderscheiden gegadigden in hun geheel onderzoekt geenszins verboden is vast te stellen - zoals in casu het geval is geweest - dat de verschillen die tussen de onderscheiden gegadigden naar voren komen, althans wat sommigen ervan betreft, zo miniem zijn dat ze geen grond opleveren om hen in de uiteindelijke algemene rangschikking een verschillende plaats toe te kennen; dat zij erop wijst dat zij het besluit van de commissie geenszins heeft overgenomen maar alleen akte heeft genomen van de conclusies van dat college, dat van oordeel was dat de aanspraken en verdiensten van de onderscheiden gegadigden nagenoeg gelijkwaardig waren en dat de verschillen die waren gebleken bij de vergelijking van de sollicitaties van André FOULON en Robert JANSSENS niet belangwekkend genoeg waren om de ene gegadigde boven de andere te verkiezen; dat zij volgens haar dan ook bij het maken van haar keuze ofwel de lichte voorkeur in aanmerking kon nemen die voortvloeide uit een louter mathematisch onderzoek van de aanspraken en verdiensten van verzoeker, ofwel op andere criteria kon steunen; dat de verwerende partij stelt dat zij, door voor deze tweede mogelijkheid te opteren en door de benoeming te verlenen aan de gegadigde die het best in het plaatselijke culturele leven geïntegreerd was, de regels en principes vermeld in het eerste middel geenszins heeft geschonden; dat zij daarop laat volgen dat hoewel verzoeker in een bij zijn sollicitatie gevoegd document voorstellen heeft gedaan die bewijzen dat ook hij van oordeel is dat vormen van synergie tussen het Conservatoire royal de musique de Mons en andere culturele instellingen van de stad en de streek moeten worden bevorderd, uit het administratief dossier evenwel blijkt dat, in deze aangelegenheid, de prestaties van verzoeker ver onder de opgegeven doelstellingen blijven: zowel vóór als tijdens de periode waarin hij het voormelde conservatorium voorlopig heeft geleid, heeft hij immers slechts weinig samenwerkingsverbanden met Henegouwse instellingen opgezet; dat bovendien uit klachten blijkt dat hij slechts heel weinig interesse heeft betoond voor hedendaagse muziek en voor lokale initiatieven ter bevordering van de hedendaagse muziek; dat, ten slotte, verzoeker weliswaar een samenwerkingsverband heeft opgezet tussen de conservatoria van Bergen en van Brussel met het oog op de organisatie van een galaconcert, maar dat op de affiches waarmee dat evenement werd aangekondigd niet eens was vermeld dat de Henegouwse onderwijsinstelling daaraan meewerkte; dat zij besluit dat de tussenkomende partij, vanuit het oogpunt van de integratie in het plaatselijke culturele leven, van de drie gegadigden die ex aequo als eerste gerangschikt waren een groot voordeel heeft ten opzichte van de beide anderen en dat zulk een criterium

weliswaar neerkomt op het bevoordelen van een gegadigde die verankerd is in de streek van de instelling in kwestie, maar dat zulks geenszins onredelijk is, aangezien het gaat om een instelling met een hoofdzakelijk plaatselijke uitstraling;

Overwegende dat de tussenkomende partij aanvoert dat de rangschikking van de gegadigden volgens hun anciënniteit verkeerd is;

Overwegende dat de rangschikking van de gegadigden naar anciënniteit in overeenstemming is met artikel 102, eerste lid, 6°, van het koninklijk besluit van 22 maart 1969, volgens hetwelk alleen gegadigden die "een nuttige ervaring van ten minste tien jaar opgedaan hebben in het door de Staat georganiseerd of gesubsidieerd onderwijs, als lid van het bestuurs- en onderwijzend personeel" benoemd kunnen worden in een bevorderingsambt van directeur van een instelling voor kunstonderwijs; dat de commissie dus met inachtneming van die bepaling niet alleen rekening heeft gehouden met de dienstverrichtingen in het rijks- of gemeenschapsonderwijs, maar ook met de dienstprestaties in het gesubsidieerd onderwijs;

Overwegende dat een onderzoek van de onderscheiden sollicitaties naar een openbaar ambt, wegens de moeilijk kwantificeerbare gegevens die daarbij vaak meespelen, weliswaar niet kan verlopen als een opeenvolging van elementaire rekenkundige bewerkingen, maar dat zulks niet wegneemt dat een vergelijking van de aanspraken en verdiensten alleen een echte garantie voor de gelijke toelaatbaarheid van elkeen tot openbare ambten biedt - en dus alleen maar zin heeft - als de overheid die dat onderzoek uitvoert er zorg voor draagt dat de oordelen die zij via de opeenvolgende rangschikkingen over de onderscheiden gegadigden uitspreekt enige samenhang blijven vertonen; dat uit het administratief dossier blijkt dat de tussenkomende partij en verzoeker, wat het menselijk profiel betreft, weliswaar ex aequo als eerste zijn gerangschikt, maar dat de bevorderingscommissie, wat de twee overige criteria voor de beoordeling van de gegadigden betreft, namelijk anciënniteit en beroepsprofiel, verzoeker gerangschikt heeft vóór de begunstigde van de bestreden benoeming en daarbij in de beide gevallen niet de minste aanwijzing heeft gegeven op grond waarvan zou kunnen worden aangenomen dat het verschil tussen de gegadigden in kwestie telkens slechts miniem was, en evenmin heeft laten blijken waarom de verschillen die tussen de als eerste en als tweede gerangschikte gegadigden zijn vastgesteld niet relevant kunnen worden geacht; dat in geen enkele passage van het proces-verbaal van de werkzaamheden van de commissie staat dat het in de bedoeling lag van die commissie om de criteria anciënniteit en beroepsprofiel - waarvoor verzoeker beter gerangschikt is dan de tussenkomende partij - als

verwaarloosbaar te beschouwen en slechts echt belang te hechten aan het criterium menselijk profiel, waarvoor de beide gegadigden ex aequo gerangschikt waren; dat in zulke omstandigheden moeilijk te begrijpen valt op welke grond de bevorderingscommissie vervolgens het voordeel dat tot twee keer toe aan verzoeker was toegekend buiten beschouwing kon laten en kon stellen dat beide voormelde gegadigden even grote verdiensten hadden; dat, wegens de aanpak van het onderzoek van de sollicitaties waarvoor de commissie had gekozen, het opstellen van een algemene rangschikking immers alleen verantwoord is wanneer die algemene rangschikking een samenvattend beeld geeft van de beoordelingen die over de gegadigden zijn opgesteld na hen onderling te hebben vergeleken aan de hand van de onderscheiden criteria; dat dit gebrek aan samenhang in de manier waarop de bevorderingscommissie de aanspraken en verdiensten van de gegadigden heeft vergeleken wel degelijk gevolgen heeft gehad, aangezien dat gebrek een aanzienlijke invloed heeft gehad op de inhoud van de bestreden handeling; dat uit de motivering van de bestreden handeling, inzonderheid de voorlaatste alinea ervan, immers duidelijk blijkt dat de benoemende overheid net op grond van de conclusies van de voormelde commissie gemeend heeft een extra criterium te moeten laten meespelen om een rangschikking op te maken onder de drie ex aequo als eerste gerangschikte gegadigden; dat bovendien geenszins vaststaat dat de verwerende partij inderdaad rekening heeft gehouden met de documenten die bij het administratief dossier zijn gevoegd om te bewijzen dat verzoeker inzake samenwerking met andere onderwijsinstellingen of met culturele verenigingen alleen kan bogen op prestaties die ver onder de doelstellingen en de ambitie liggen die terzake verwoord zijn in een document dat als bijlage bij zijn sollicitatie was gevoegd; dat het in dezelfde zin voor de Franse Gemeenschapsregering weliswaar kennelijk niet onredelijk is de leiding van het Conservatoire royal de Mons te willen toevertrouwen aan de gegadigde die het meest geschikt blijkt om namens die instelling te onderhandelen over en aanzetten te geven tot samenwerkingsakkoorden die krachtens artikel 6 van het decreet van 17 mei 1999 betreffende het hoger kunstonderwijs kunnen worden gesloten, maar dat die bezorgdheid de regering ertoe gebracht heeft zeer veel belang te hechten aan een gegeven dat, wegens het bijzonder grote voordeel dat het verleent aan de gegadigde die in de buurt van de instelling in kwestie woont, minder gemakkelijk samengaat met het grondwettelijk beginsel van de gelijke toelaatbaarheid tot de openbare ambten dan de verwerende partij denkt; dat de verwerende partij, tot staving van het gehanteerde criterium van de hoofdzakelijk plaatselijke uitstraling van de conservatoria, immers een verantwoording geeft waarvan de gegrondheid lijkt te worden tegengesproken zowel door de omstandigheid dat er in de Franse Gemeenschap slechts weinig conservatoria bestaan die in Brussel, Luik en Bergen gevestigd zijn, als door de omstandigheid dat in die instellingen onderwijs van hoger

niveau wordt geboden; dat uit het voorlaatste lid van de aanhef van de bestreden handeling blijkt dat alleen kandidaten die dicht bij de zetel van de betrokken instelling wonen, werkelijk aan het gestelde criterium konden voldoen; dat de middelen gegrond zijn,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt het besluit van de Franse Gemeenschapsregering van 25 april 2000 houdende benoeming, per 1 mei 2000, van André FOULON in het ambt van directeur van het Conservatoire royal de musique de Mons.

Artikel 2.

Dit arrest zal bij uittreksel in het Belgisch Staatsblad worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

Artikel 3.

De kosten, bepaald op 297,47 euro, komen ten laste van de verwerende partij ten belope van 173,53 euro en ten laste van de tussenkomende partij ten belope van 123,95 euro.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting, op één maart tweeduizend twee door:

de Hr.	GEUS,	kamervoorzitter,
Mevr.	DAURMONT,	staatsraad,
Mevr.	GEHLEN,	staatsraad,
Mevr.	HONDERMARCQ,	griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

M.-Cl. HONDERMARCQ.

J.-Cl. GEUS.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.